

An Investigation of the Individual Causes of Domestic Violence and Religious Solutions to Confront it

Tahereh Nozarinia / Islamic Women Studies, Level 3, Masoumiyah Seminary Higher Education Institute
womentn64@gmail.com

Esma'il Cheraghi Kotiani / Assistant Professor of Sociology Department, IKI

esmaeil.cheraghi@gmail.com

Received: 2023/11/21 - Accepted: 2024/11/02

Abstract

The family has various functions, each of which meets the basic needs of individuals, but the prerequisite for meeting these needs is the orderliness of the family. A disordered and disorganized family cannot function properly as a system. Domestic violence is one of the challenges that besets this sacred institution, pushing it to the brink of collapse and creating anxiety and insecurity in family members. Domestic violence has various causes, some of which are individual. The individual causes of domestic violence and the solutions to deal with it are examined in this article. The method of collecting data and information in this study was documentary and library methods, and to analyze the data, a descriptive-analytical method was used. The findings of the study indicate that the most important individual causes of domestic violence are as follows: physical differences between men and women, moral weakness, lack of attention to nutrition. Religious solutions to confront family violence include: recognizing the different characteristics of men and women, strengthening faith, improving nutrition, etc.

Keywords: violence, family violence, family, couples, parents, children.

نوع مقاله: ترویجی

بررسی علل فردی خشونت خانوادگی و ارائه راهکارهای دینی مقابله با آن

womentn64@gmail.com

esmaeil.cheraghi@gmail.com

طاهره نوری نیا / سطح سه مطالعات اسلامی زنان مؤسسه علمی آموزشی مصوصیه اسماعیل چراغی کوتیانی / استادیار گروه جامعه‌شناسی مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی^۱ دریافت: ۱۴۰۲/۰۸/۱۲ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۸/۱۲

چکیده

خانواده دارای کارکردهای گوناگونی است که هر کدام نیازی از نیازهای اساسی افراد را برآورده می‌سازد، اما پیش‌شرط تأمین نیازها، بسامانی خانواده است. خانواده نابسامان و از هم‌گسیخته نمی‌تواند به عنوان یک نظام، کارکرد درستی داشته باشد. خشونت خانوادگی یکی از چالش‌هایی است که گریبان‌گیر این نهاد مقدس می‌شود و آن را تا سرحد فروپاشی می‌کشاند و زمینه‌ساز ایجاد اضطراب و نامنی در اعضای خانواده می‌باشد. خشونت خانوادگی علل گوناگونی دارد، بخشی از این علل، فردی هستند. در این نوشتار علل فردی بروز خشونت خانوادگی و راهکارهای مقابله با آن مورد بررسی قرار گرفته است. روش گردآوری داده‌ها و اطلاعات در این تحقیق به صورت اسنادی و کتابخانه‌ای بوده و در پردازش داده‌ها از روش توصیفی - تحلیلی استفاده شده است. یافته‌های تحقیق بیانگر آن است که مهمنترین علل فردی وقوع این پدیده عبارت‌اند از: تفاوت‌های جسمی بین زن و مرد، ضعف اخلاقی، عدم توجه به تغذیه. راهکارهای دینی مواجهه با خشونت خانوادگی عبارت‌اند از: شناخت ویژگی‌های اختلافی زن و مرد، تقویت ایمان، اصلاح تغذیه و....

کلیدواژه‌ها: خشونت، خشونت خانوادگی، خانواده، زوجین، والدین، فرزندان.

مقدمه

از آنجاکه هدف اصلی آن بیان راههای مقابله با این پدیده از منظر روان‌شناسی بوده است، به صورتی گذرا به علل پرداخته و حال آنکه در این تحقیق قرار است علل خشونت هم در عرصهٔ خشونت بین زوجین و هم در عرصهٔ خشونت علیه فرزندان پرداخته شود و راهکارهای مقابله با آن از دیدگاه آیات و روایات نیز بررسی شود.

مقالهٔ راهکارهای مقابله با خشونت علیه زنان در خانواده با تکیه بر آیات و روایات (قنبپور و شریفی، ۱۳۹۷) بدین موضوع پرداخته است. در این اثر تکیه بر روی ارائه راهکارها بوده و از تبیین علل سخنی به میان نیامده است، درحالی که در تحقیق پیش‌رو ضمن تبیین علل خشونت خانگی هم در عرصهٔ خشونت بین زوجین و هم در عرصهٔ خشونت علیه فرزندان راهکارهایی ارائه می‌شود.

مقالهٔ «نگاهی مجدد به خشونت علیه زنان در قرآن کریم» (سستان و دهقان‌بنزاد، ۱۳۹۶)، در دو محور به نگاه قرآن در این زمینه پرداخته است. در این اثر هم تنها به خشونت علیه زنان پرداخته شده، درحالی که در تحقیق پیش‌رو خشونت خانگی هم در عرصهٔ خشونت بین زوجین و هم در عرصهٔ خشونت علیه فرزندان موردنظر است. ضمن اینکه به علل خشونت خانگی و راهکارهای آن اشاره نشده و صرفاً نظر اسلام در مورد خشونت بیان شده است.

مقالهٔ «تبیین علل و زمینه‌های خشونت خانگی» (سالاری‌فر، ۱۳۸۸)، به بررسی علل و زمینه‌های خشونت خانگی علیه زنان می‌پردازد. در این مقاله نیز صرفاً به خشونت علیه زنان و نه دیگر اعضاٰی خانواده پرداخته است. افزون بر اینکه نویسنده در اثر مذکور تنها به تبیین علل و زمینه‌ها پرداخته و راهکارهای قرآنی و روایی را مورد توجه قرار نداده است.

با توجه به پیشینه، روش می‌شود که وجه نوآورانه این پژوهش را می‌توان در دو چیز یافت: نخست. پردازش جامع مسئلهٔ خشونت خانوادگی؛ دوم. بررسی آن از منظر آموزه‌های دینی است. در ادامه به تبیین مهم‌ترین علل فردی خشونت خانوادگی می‌پردازیم.

۱. علل فردی خشونت خانوادگی

خشونت خانوادگی پدیده‌ای چندوجهی است که دارای علل گوناگون فردی، اجتماعی و خانوادگی است. در ادامه به تبیین علل فردی پیدایش این پدیده از منظر آیات و روایات پرداخته می‌شود.

خشونت خانوادگی ازجمله مسائلی است که از دیرباز در برخی خانواده‌ها وجود داشته و مطالعهٔ علل و عوامل آن مورد توجه اندیشمندان در علوم مختلف بوده است. عوامل بسیاری در ساختهای گوناگون زندگی، می‌تواند به ظهور و بروز خشونت خانوادگی، دامن بزند. از وضعیت‌های روحی و روانی گرفته تا زمینه‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی. از سوی دیگر، خشونت خانوادگی از جهت طرفهای درگیر خشونت، به گونه‌های مختلفی همچون خشونت زن و شوهر نسبت به یکدیگر، خشونت والدین نسبت به فرزندان و نیز خشونت فرزندان نسبت به پدر و مادر، تقسیم می‌شود. در یک نگاه کلی نیز، علل خشونت به علل فردی و اجتماعی تقسیم می‌شود.

در آموزه‌های دینی نیز مسئلهٔ خشونت در خانواده مورد توجه قرار گرفته است. در آیات و روایات برخی پدیده‌ها بهمثابه عوامل خشونت و خشونت خانوادگی معرفی شده‌اند. پرسش اصلی این نوشتار سؤال از علل فردی خشونت خانوادگی و نیز راهکارهای مواجهه با آنها از منظر آموزه‌های دینی است. روش گردآوری داده‌های پژوهش به صورت اسنادی و کتابخانه‌ای بوده و برای پردازش داده نیز از روش توصیفی – تحلیلی، استفاده شده است.

خشونت از نظر واژه‌شناسی به معنای غصب، درشتی و تندی نمودن، ضد لیت و نرمی است (دهخدا، ۱۳۷۳، ص ۵۹۳ حرف خ). و در اصطلاح، رفتاری است که به منظور ایجاد آسیب به دیگری، از شخصی سر می‌زند و دامنه آن، از تحقیر و توہین، تجاوز، ضرب و جرح تا تخریب اموال و دارایی و قتل گسترده است (صدیق سروستانی، ۱۳۸۶، ص ۱۱۳).

موضوع خشونت خانوادگی با گونه‌های مختلف آن از دیرباز مورد توجه پژوهشگران بوده و آثار متعددی در این خصوص به نگارش درآمده است. برخی از این آثار می‌توانند در زمرة پیشینه این نوشتار قرار گیرند: کتاب مقابله با خشونت خانگی علیه زنان (سالاری‌فر و تبیک، ۱۳۹۰)، ازجمله آثاری است که در زمینه خشونت خانوادگی نگاشته شده است. این کتاب ده فصل دارد. بعد از تعریف، انواع و پیامدهای خشونت خانگی، زمینه‌ها و علل آن بررسی شده و سپس به اصلاح نگرش و رفتار مردان خشونت‌ورز پرداخته شده است. این اثر هرچند کوشیده تا به علل و زمینه‌های خشونت خانوادگی بپردازد، اما

به معنای هر عارضه‌ای می‌باشد برای چیزی که ملايم با طبع آن نباشد (طباطبائی، ۱۴۱۷، ج ۲، ص ۳۱۲). در این زمان برای زن به لحاظ جسمی، کسالت و اختلال مزاج پیش می‌آید، او را نسبت به آمیزش بی‌نشاط می‌سازد (قرائتی، ۱۳۷۴، ج ۱، ص ۳۴۸). نتیجه اینکه در این دوران زن‌ها به مراقبت و درک بیشتری از سمت همسر نیاز دارند و به خاطر تغییرات هورمونی خاصی که اقتضای وجودی زن و مرد است شرایط برای خشونت و عصبانیت فراهم می‌شود و در برخی زمان‌ها مستعد ابراز خشونت و تخلیه هیجان خشم می‌شوند. از این رو لازم است که هم خود فرد و هم اطرافیان درک صحیحی از این وضعیت داشته باشند.

۱-۲. بداخلانی

در خانواده‌هایی که پاییندی خاصی به باورها و ارزش‌های مذهبی و اصول آن دارند، گرایش به پرخاشگری و خشونت از بسامد کمتر برخوردار است؛ چراکه دین و مذهب با ایجاد محدودیت‌هایی به کنترل نفس و خودمهارگری کمک می‌کند.

عدم پاییندی مرد و زن به ارزش‌های دینی و اخلاقی، مهم‌ترین عامل بروز خشونت خانگی از دیدگاه اسلام است (بستان، ۱۳۸۳، ص ۱۶۵). بدین جهت پیشوایان دین با تأکید، افراد را از ازدواج با فرد بداخلانی پرهیز داده‌اند (حر عاملی، بی‌تا، ج ۱۴، ص ۵۴) و تقوا را به عنوان معیار یک همسر مناسب معرفی کرده‌اند (طبرسی، ۱۳۷۰، ص ۲۱۴). تأکید بر خوش‌اخلاقی، بهمثابه یکی از معیارهای مهم ازدواج، بدین جهت است که بداخلانی، زمینه‌ساز خشونت‌های کلامی و غیرکلامی است. از سوی دیگر، فردی به سبب بهره‌مندی از تقوا به اخلاق خوب آراسته است؛ مهار عواطف و رفتارهای خویش را در دست دارد و همین باعث پیشگیری خشونت نسبت به همسر است.

۱-۳. حسادت

یکی از مصادیق مهم خشونت ناشی از ضعف اخلاقی، حسادت است. حسادت عبارت است از: آرزوی زوال نعمت‌ها از دیگری، از آن چیزهایی که صلاح او در آنهاست (نراقی، بی‌تا، ج ۲، ص ۱۶۸). این حسادت می‌تواند در اعضای مختلف خانواده نسبت به یکدیگر بروز نماید؛ گاهی حسادت در بین فرزندان موجب دست زدن به اعمال خشونت‌آمیز می‌شود. برای نمونه در داستان حضرت آدم (علیه السلام)،

۱-۱. تفاوت‌های زیست‌شناسختی زن و مرد

اولین عامل فردی خشونت به نادیده گرفتن مسائل زیستی انسان و تفاوت مرد و زن مربوط می‌شود. یکی از مهم‌ترین تفاوت‌ها بین زن و مرد تفاوت در قدرت بدنی است. گاهی اوقات قدرت بدنی بیشتر مردان می‌تواند زمینه‌ساز خشونت مردان به زنان و کودکان شود. این‌گونه مردان فکر می‌کنند اعضای خانواده به خاطر ترس از زور بازوی بیشتر آنها اظهار مخالفت کمتری می‌کنند. در متون اسلامی گزاره‌هایی وجود دارد که به ضعف بدنی زنان اشاره دارد. رسول خدا (علیه السلام) فرمودند: «در مرد دو ضعیف، یعنی یتیم و زن، از خدا بترسید. بهترین شما خوش‌رفتارین‌تان با خانواده‌اش است» (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۷۹، ص ۲۶۸). برخی مردان در هنگام مواجهه با زنان برای پیش بردن اهداف منطقی یا غیرمنطقی‌شان متول به قدرت بدنی می‌شوند، غافل از اینکه خداوند متعال این زور و بازو را برای اهدافی چون رفتن به جهاد یا حرastت از اعضای خانواده در وجود آنها به امانت گذارده است.

یکی دیگر از تفاوت‌های زیستی زن و مرد، به هورمون‌ها مربوط می‌شود. همه انسان‌ها، تحت تأثیر هورمون‌ها زندگی می‌کنند و غم و شادی و هیجان و استرس و برانگیختی‌هایشان همه و همه تحت مدیریت هورمون‌های مختلفی هستند که در بدنشان ترشح می‌شوند. هورمونی که در مردان وجود دارد و موجب خشونت می‌شود «تسسوسترون» است که روان‌شناسان، آن را عامل مؤثری در رفتار پرخاشگرانه مردان دانسته‌اند (سالاری‌فر، ۱۳۸۸، ص ۹). از سوی دیگر، زن‌ها نیز در طول زندگی خود و طی گذر از مراحل مختلف رشد، تغییرات گوناگونی را سپری می‌کنند، ازجمله این تغییرات می‌توان به بلوغ، قاعده‌گیری، حاملگی، زایمان و یا سسگی اشاره نمود که مانند حلقه‌های یک زنجیر به هم متصل هستند و هنگامی که فرد از یک مرحله به مرحله دیگر گذر می‌کند، می‌تواند بر روی سلامت روانی و جسمانی او تأثیر بگذارد. یکی از این تغییر و تحولات که دائمًا در طول زندگی زنان اتفاق می‌افتد، قاعده‌گیری است، که یک پدیده زیست‌شناسختی و دارای روند طبیعی است. شایع‌ترین علائم روانی در این دوران شامل تحریک‌پذیری، نوسانات خلقی و بی‌حالی است. در آیه ۲۲۲ سوره «بقره» هم به این نکته اشاره شده است: «وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذْى»؛ و سؤال کنند تو را از عادت شدن زنان، بگو: آن رنجی است برای زنان. کلمه «أذى» در این آیه

هیچ دوستی صلح و آرامش باقی نخواهد گذاشت (محمدی ری شهری، ۱۳۷۵، ج ۶، ص ۵۷۳-۵۷۴). در آیات وحی نیز نشانه‌هایی از نقش بدگمانی در بروز و ظهور خشونت روحی و روانی در خانواده وجود دارد. برای نمونه در داستان حضرت یوسف و زمانی که قدر از بار بنيامین بیرون کشیده شد، برادران در محضر یوسف^{۲۷} از روی بدینی بنيامین و یوسف را دزد خواندند و یوسف و بنيامین را مورد خشونت روحی و کلامی قرار دادند: «برادران گفتند: اگر او دزدی کند (جای تعجب نیست)، برادرش (یوسف) نیز قبل از او دزدی کرد!» (یوسف: ۷۷). برادران یوسف نسبت به او و بنيامین بدین بودند؛ و این بدگمانی منجر به خشونت آنان شد.

۱. تغذیه ناپاک

در یافته‌های علمی امروزی، به تأثیر نوع غذا در اخلاق و روحیات انسانی اذعان شده است، اینکه از چه غذایی برای تقدیمه استفاده شود در جسم و بدن انسان تأثیر مستقیم دارد و از سوی دیگر، بدن و نفس نیز متأثر از یکدیگرند. براساس مبانی فلسفی و اخلاقی، رابطه نزدیکی میان تغذیه و اخلاق وجود دارد و همین مسئله اهمیت توجه به تقدیم را دوچندان می‌کند. البته گفتنی است که هرگز غذا علت تامه برای اخلاق نیست، بلکه باید گفته یکی از عوامل زمینه‌ساز اخلاق انسان، تقدیمه است (فصیحی و دیگران، ۱۳۹۴، ص ۷۰). انتخاب و استفاده آنچه می‌توان از طریق معده وارد بدن نموده در تعییر و تصرف و شکل‌دهی صفات روحی و اخلاقی افراد تأثیر دارد؛ «می‌توان با خوردن اندکی زعفران خنده، با خوش انگوری شادمان گردید، به وسیله دانه‌هایی از عدس بر ترشحاتی از بدن، به ویژه اشک افزود و با تکه‌هایی از خربزه احساس شجاعت کرد...» (پاک‌زاده، ۱۳۶۱، ص ۱۷۹-۲۰). قرآن کریم در آیات متعددی مسئله تقدیم را مورد توجه قرار داده است. در بیانی کلی می‌فرماید: انسان باید به غذای خویش (و آفرینش آن) بنگرد (عبس: ۲۴). این آیه بعد متعددی دارد؛ از طریق قیاس اولویت می‌توان مسئله حلال و حرام و مشروع و نامشروع را به وسیله دلالت الترامی از آیه استفاده کرد (مکارم شیرازی و دیگران، ۱۳۷۴، ج ۲۶، ص ۱۴۶). از میان خوردنی‌ها و نوشیدنی‌ها قرآن به رابطه خوردن مال حرام و شراب‌خواری با دشمنی و ستیزه‌جویی و خشونت میان افراد پرداخته و روی آوردن به خوردن مال حرام و شراب‌نوشی را از راهکارها و دام‌های شیطان با هدف ایجاد دشمنی و عداوت در جوامع بشری برشمرده است: «شیطان می‌خواهد با شراب و قمار، میان شما کینه و دشمنی افکند

خصوصیت حسد، عامل اصلی قتل هاییل توسط قابیل بود. قرآن می‌فرماید: «آنگاه هوای نفس او را بر کشن برادرش ترغیب نمود تا او را به قتل رساند و بدین سبب از زیانکاران گردید» (مائده: ۳۰). در داستان حضرت یوسف^{۲۸} نیز عاملی که برادران آن حضرت را به خشونت علیه برادر وادار نمود، حсадت برادران به موقعیت برتر ایشان و محبت بیشتر پدر بر او بود: «هنگامی که گفتند: یوسف و برادرش نزد پدر از ما محبوب‌ترند، درحالی که ما گروه نیرومندی هستیم! مسلماً پدر ما در گمراهی آشکاری است! یوسف را بشکید؛ یا او را به سرزمین دوردستی بیفکنید، تا توجه پدر، فقط به شما باشد» (یوسف: ۸ و ۹). دلیل اصلی این نوع خشونت‌های خانوادگی که ناشی از حсадت نسبت به اعضای خانواده است ضعف اخلاق و آسودگی به حсадت در خانواده‌هاست.

۲. تکبر

کبر و خودبینی یکی دیگر از عوامل ناشی از ضعف اخلاقی بروز خشونت خانوادگی است. انسان‌های متکبر بیش از دیگر افراد به خشونت می‌پردازنند و بیشتر از دیگران به اذیت و آزار اعضا خانواده اقدام می‌کنند. برای نمونه اقتدار و سرپرستی مرد به عنوان مدیر خانواده با رفتاری که بوی تکبر و خودخواهی بدده، تفاوت دارد. اگر مرد خانواده به این موضوع توجه نکند و پیوسته بخواهد با برتری جویی متکبرانه مدیریت خودش را اثبات کند بهناچار گاه دست به اعمال خشونت‌آمیز زده و آرامش خانواده را بر هم می‌زنند. شاهد مثل این عامل خشونت، داستان حضرت نوح^{۲۹} است. در این داستان کنعان به دلیل خودبینی و تکبری که داشت با درشتی و خشونت در گفتار با پدر خویش سخن می‌گوید: «آن پسر (ناهل) پدر را پاسخ داد که من به زودی بر فراز کوهی روم که از خطر آدم نگه دارد» (هود: ۴۳).

۳. بدینی

یکی دیگر از عوامل ناشی از ضعف اخلاقی که موجب خشونت خانوادگی می‌شود، شکاکیت افراد خانواده نسبت به یکدیگر است. انسانی که بر اثر روحیه بدینی، به همسر خود اعتماد و اطمینان ندارد، از آرامش و صفات زندگی خانوادگی محروم خواهد بود. این رفتار، ایجاد زمینه وسیع درگیری و اختلافات خانوادگی است. امیرالمؤمنین^{۳۰} فرمودند: بدگمانی بر هر کس چیره شود، بین او و

گذر زمان مشخص شود اتفاقی که به خاطر آن خشم انسان برانگیخته شده یک نوع سوءتفاهم بوده و اصلاً قضیه با آن چیزی که در ذهن اوست تفاوت دارد. این بدان جهت است اگر فرد در وضعیت خشم، سخن بگوید موجب بالا گرفتن نزاع و دعوا شده و زمینه برای اصلاح وضعیت از دست می‌رود. اما اگر سکوت کند این احتمال وجود دارد که طرف مقابل به اشتباه خودش پی ببرد و قضاوت و رفتارش تجدیدنظر کند.

و شما را از یاد خدا و نماز بازدارد، آیا بسنده می‌کنید؟» (مائده: ۹۱). تردیدی نیست که عدالت و بغضنه دو حالت درونی و اخلاقی است که در سوره مائدۀ آیه ۹۱ اشاره به رابطه میان آن و نوشیدن شراب ذکر شده و این نشان می‌دهد که غذا و نوشیدنی حرامی همچون شراب می‌تواند در شکل‌گیری رذائل اخلاقی همانند پرخاشگری و سرزده‌جویی و عدالت و دشمنی اثر بگذارد. بنابراین والدین باید توجه کامل به نحوه تهیه غذا و نوع آن داشته باشند و بدانند که بی‌دقی در انتخاب آنها سبب تغییر اخلاق از طرف اعضای خانواده شود.

۲-۲. تغییر وضعیت جسمانی

برخی متون دینی برای تغییر وضعیت فیزیکی، عکس حالتی را که در هنگام خشم است، توصیه کرده‌اند؛ چراکه در حالت غضب، امکان کنترل افکار بسیار ضعیف است. به علت هجوم افکار منفی و غیرمنطقی به صورت خودکار به ذهن، آسان‌ترین تغییر، تغییر در وضعیت فیزیکی بدن است. اگر شخص در حال نشستن عصبانی شده، برخیزد و اگر ایستاده است، بنشیند و صورت از آن صحنه برگرداند، بعد از تغییر وضعیت از حالت ایستاده به نشسته، احتمال اینکه فرد از هیجان خشم فاصله بگیرد به مراتب بیشتر از زمانی است که منفعل باشد. در روایت پیامبر اکرم ﷺ می‌خوانیم: «اگر یکی از شما خشمگین شد و ایستاده بوده بنشیند و هنگامی که خشمش از بین رفت، بلند شود. در غیر این صورت، به پهلو دراز بکشد» (ابن‌حنبل، ۱۴۲۱ق، ج ۵، ۱۵۲)؛ اگر با خواهیدن هم آرام نشد، مرحله بعدی صورت روی خاک نهادن (سجده) است. همچنین فرموده‌اند: «هر کس که حالت خشم در او پیدا شد، گونه‌های خویش را بر زمین نهد» (ناصف، بی‌تاء، ج ۵، ص ۳۹۹). در اینجا حضرت اشاره به سجده کردن دارند و اینکه فرد در حال غضب، عزیزترین عضو بدن خود را در پستترین مکان (خاک) بنهد، برای آنکه طعم ذلت را بر نفس سرکش خود بچشاند و غروری که باعث خشم شده است بریزد.

۲-۳. وضو گرفتن

امروزه اندیشمندان بر این نکته تأکید دارند که استفاده از آب و نوشیدن آن در کاهش عصبانیت انسان تأثیرگذار است. پیشوایان دینی نیز با توصیه به استفاده از آب در هنگام خشم برای فروکاستن از شدت عصبانیت بر رابطه معنادار بین این دو اشاره کرده‌اند. پیامبر اکرم ﷺ در این زمینه فرموده‌اند: «هنگامی که کسی از شما

۲. راهکارهای فردی مقابله با خشونت خانوادگی از منظر اسلام

برای علل خشونتی که ریشه فردی دارد، راهکارهایی در آموزه‌های دینی بیان شده که بیشتر جنبه فردی دارد. در ادامه به بررسی برخی از مهم‌ترین این راهکارها پرداخته می‌شود:

۱-۲. سکوت

گاه سخن گفتن در هنگام خشم و ناراحتی می‌تواند زمینه‌ساز پدیده‌ای چون خشونت باشد. لازم نیست همیشه در هنگام خشم و عصبانیت با جواب دادن و سخن گفتن واکنش نشان داد، بلکه باید مهارت خویشن‌داری را در چنین موقعیت‌ها تمرین کرد و تسلط بر خویشن و اجتناب از واکنش فوری را آموخت. یک راه آسان برای مقابله با این خشم، سکوت کردن است، در هنگام خشم فرد زمام عقل خویش را از دست می‌دهد؛ بنابراین، ممکن است که حرف‌های غیرمنطقی و نسنجدیده بر زبان آورد و آتش خشم خود و طرف مقابل را شعله‌ورتر سازد و تبعات زیانباری به دنبال داشته باشد، درحالی که چند لحظه سکوت می‌تواند از بروز مسائل و مشکلات بسیاری، جلوگیری کند. این بدان جهت است که سکوت با ایجاد فرصت برای درست اندیشیدن و فعال کردن نظم فکری، به فرد کمک می‌کند تا ضمن مدیریت احساسات و افعالات، عصبانیت خویش را کنترل کرده و از بروز واکنش‌های غیرمنطقی چون خشونت بپرهیزد. امیرالمؤمنین ﷺ می‌فرمایند: «خشمگینی را با سکوت معالجه کنید» (تیمیمی آمدی، ۱۴۱۰ق، ج ۲، ص ۳۰۳). گفتنی است که در بسیاری از شرایط، سکوت نه تنها موجب از بین رفتن حق انسان نمی‌شود، بلکه باعث می‌شود حق از دست رفته به انسان بازگردد، مثل اینکه با

برهاند. قطب راوندی در حدیثی می‌نویسد: «بلیس به موسی عرضه داشت: از غصب پرهیز کن و هرگاه خشمگین شدی "لَا حُولَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ" را بگو تا غضب آرام گیرد» (محدث نوری، ۱۴۰۸ق، ج ۱۲، ص ۱۵).

۵. توجه به آثار خشونت

یکی دیگر از راههای کنترل خشونت توجه به پیامدهای خشونت‌ورزی است. فرد خشمگین با خشونت بر دیگران خود را در معرض انواع آسیب‌های جسمی و روحی و روانی قرار می‌دهد. کارکرد مثبت تأمل در پیامدهای منفی خشونت‌ورزی این است که نظم طبیعی و فطری نهاد انسان – که همنوای با جلب منفعت و دفع مفسده است – را فعال کرده و از این طریق به مدیریت خشم و کنترل آن دست می‌یابد. در سخنان پیشوایان دینی به برخی از این پیامدهای منفی خشم با هدف توجه دادن کنشگران اجتماعی به علل و آثار خشونت‌ورزی اشاره شده است. پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: «غضب، ایمان را فاسد می‌کند، همان‌گونه که سرکه عسل را تباہ می‌سازد» (حر عاملی، بی‌تا، ج ۱۵، ص ۳۶۰). این روایت بر «فساد و نابودی ایمان»، بهمثابه یکی از پیامدهای منفی خشم که زمینه‌ساز خشونت است اشاره می‌کند. بدون شک صرف خشمگین شدن نمی‌تواند ایمان را نابود کند، بلکه قدرت فاسدسازی خشم، ناشی از گفتار و کرداری است که به صورت خشونت ظهور و بروز بیرونی پیدا می‌کند.

از سوی دیگر، توجه به فضائل و ثواب‌هایی که برای فرو بردن خشم بیان و عدم بروز آن بیان شده است، عامل انگیزشی بسیار مؤثری برای اجتناب از خشونت و فرو بردن آن خواهد بود. براساس روایات «فروبرنده خشم مانند مجاهدی می‌باشد که به صورت دشمنش شمشیر می‌زند و قلبش مملو از آرامش الهی می‌گردد» (طبرسی، ۱۳۷۲، ج ۲، ص ۸۲). علاوه بر توجه به آثار خشونت در زندگی، آموزه‌های دینی در راستای کنترل زمینه‌های خشونت، به انسان سفارش می‌کند منشأ خشم را شناسایی کرده و از بزرگنمایی و تصرف وهم و خیال در آن ممانعت ورزد. مثلاً اگر خشونت ریشه در خودپسندی و دنیاطلبی و تحملات و زیاده‌خواهی دارد به یاد آورد که رفتار غصب‌آلود، شخصیت و دنیای او را تباہ خواهد ساخت (محدث نوری، ۱۴۰۸ق، ج ۱۸، ص ۳۲).

خشمنگین شود و ضو بگیرد» (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۷۷، ص ۳۱۲). از این عبارت استفاده می‌شود که وضو ساختن در هنگام خشم در فرو نشاندن آتش غصب مؤثر است. در روایات دیگر، ایشان علاوه بر وضو، بر غسل، بهمثابه گونه‌ای دیگر از استفاده از آب در هنگام خشم تأکیده کرده و می‌فرماید: «هنگامی که کسی از شما خشمگین می‌شود وضو بگیرد و غسل کند؛ زیرا غصب از آتش است و آتش را آب خاموش می‌کند (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۷۰، ص ۲۷۲). در هنگام خشونت به‌سبب افزایش فعالیت ماهیچه‌ها و افزایش گردش خون در بدن، دمای بدن بهشت بالا می‌رود، بنابراین، وضو گرفتن (بهویژه با آب سرد)، دمای بدن را پایین می‌آورد و به صورت قابل ملاحظه‌ای میزان خشمی که ممکن است به دنبال آن رفتار خشونت‌آمیز باید را کاهش می‌دهد.

۶. به یاد خدا بودن

در بسیاری موارد، محرک خشونت و پرخاشگری وسوسه نفس، شیطان و دوستان شیطان صفت می‌باشد. ازین‌رو یاد خداوند دورکننده شیطان است. این بدان جهت است که یاد خداوند آرامش‌بخش است و در سایه این آرامش انسان می‌تواند در واکنش‌های خود از خرد خدابنیاد خود بهخوبی استفاده کند. امام علی علیه السلام می‌فرماید: «ذکر خدا دورکننده شیطان است» (تمیمی آمدی، ۱۴۱۰ق، ص ۳۶۹). بدین جهت است که یکی از اذکاری که برای کنترل خشم – بهمثابه وضعیت سبب‌ساز خشونت – مورد تأکید پیشوایان دینی قرار گرفته، ذکر استعاده است. استعاده معنوی، حالت روانی ویژه‌ای است که انسان را در پناه خداوند متعال قرار می‌دهد و جمله «أَعُوذُ بِاللَّهِ»، درواقع، بیانگر آن حالت درونی است. امام صادق علیه السلام «استعاده» را عاملی برای غلبه انسان بر شیطان و بهتیع آن غصب می‌داند. آن حضرت می‌فرماید: «هرگاه کسی از شمه، آن هنگام که عصبانی شود «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِن الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» بگوید، غصب از وجودش می‌رود» (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۹۲، ص ۳۳۹). ذکر دیگر که توصیه شده ذکر حوقله است. گفتن آن، تمسک به قدرت برتر خداوند است که فرد خود را ناچیز می‌شمرد و بهنوعی به آسیب‌پذیری خود، در برابر نفس اماره و شیطان اعتراف می‌کند و فرد متولی به قدرتی برتر می‌شود. علاوه بر این، موجب تصحیح افکار منفی فرد می‌شود و در نهایت، سبب می‌شود تا خود را از شرّ غصب

به مدیریت احساسات و انفعالات همت گماشته و بدین‌گونه آستانه تحمل خویش را بالا برند.

۲-۷. کمک به یکدیگر در مهار خشم

در آموزه‌های دینی بر نقش یاری کردن و همکاری با دیگران در عینیت یافتن نیکی‌ها و خوبی‌ها (مائده: ۲) تأکید شده است. یکی از مصدقه‌های تعاون در نیکی‌ها، کمک هریک از اعضای خانواده در مدیریت و کنترل خشم است. زنان با توجه به ابعاد عاطفی، از جمله همدلی قوی‌تر می‌توانند با درک حالت عاطفی همسر، او را در مهار خشم یاری دهند. خشم شوهر نسبت به همسر، فرایندی تبادلی و رابطه‌ای دو طرفه است. اگر زن بخواهد در هنگام بروز خشونت همسر، همان روش را در پیش گیرد یا حالت انفعایی محض داشته باشد، معمولًاً خشونت تشدید خواهد شد. بهتر است با یادآوری اذکار استعاده و حوقله شعله آتش خشم را پایین آورده تا خشم همسر فرو نشیند.

تماس بدنی ملايم با فردی که خشمگین شده نیز می‌تواند زمینه‌ساز برای یاریگری در مدیریت خشم باشد. تماس فیزیکی در بین خویشاوندان در بیشتر مواقع تداعی‌کننده خاطرات خوب و روابط عاطفی مطلوب است. می‌توان گفت در زمان خشم، تماس فیزیکی با تداعی عاطفه مثبت می‌تواند راه حل مثبتی در جهت مقابله با خشم بر خویشاوندان باشد و مانند همان ریختن آب بر آتش خشم عمل کند. براساس سخنان پیشواپان دینی، لمس بدن خویشاوند خشمگین، آتش خشم او را فرو می‌نشاند و در آرامتر شدن روحی و دست برداشتن از اعمال خشونت‌آمیز بسیار تأثیرگذار است. امام صادق[ؑ] در این خصوص می‌فرماید: «هر گاه شخصی بر خویشاوندی غصب کند، پس به آن خویشاوند نزدیک شود و او را لمس کند؛ زیرا لمس خویشاوند غصب را فرو می‌نشاند (کلینی، ۱۴۳۰ق، ج، ۳۰۳، ص ۳۰۳). افون بر این، هرگونه واکنش ملايم و برانگیزاننده عواطف مثبت، از جمله نگاه محبت‌آمیز و شادی، شوخی کردن و عوض کردن فضای خانه یا لحظه‌ای سکوت کردن یا حتی اعلام آمادگی برای شنیدن در دلال طرف مقابل همگی بر موقعیت خشم تأثیر می‌گذارد و آن را به آرامش سوق می‌دهد.

۲-۸. تقسیم وظایف خانه بین افراد خانواده

یکی از عواملی که در بروز خشونت و نیز خشونت خانوادگی تأثیر دارد،

۲-۹. شناخت ویژگی‌های اختلافی بین زن و مرد

گوهر وجودی زن و مرد یکی است؛ هر دو انسان‌اند و طبیعتاً بیکدیگر شاههای بسیار دارند، ضمن آنکه در مواردی با یکدیگر تفاوت دارند. زن و مرد همان‌طور که از نظر ساخت بدنی و جسمی از هم متمایزند، تفاوت‌های روانی آنان نیز از نظر عمل روان‌شناسی در فرهنگ‌های مختلف به اثبات رسیده است و این تفاوت‌ها را نمی‌توان تنها زاییده تربیت و محیط دانست. توجه به این تفاوت‌ها و شناخت بهتر از هریک از دو جنس به زندگی سعادتمندانه‌تر آنها می‌انجامد و آدمی را به سوی زندگی بایسته‌تر رهنمون می‌شود (رحماندوست، ۱۳۹۷، ص ۳۷). همان‌طور که گفته شد به خاطر تغییرات هورمونی زنان در ایام قاعدگی و تغییر خلق و خوی ایشان در آن دوره، لازم است درک دقیقی از سوی مرد در این ایام صورت بگیرد و عوامل تشیز که موجب تحریک‌پذیری بیشتر زنان در این دوره می‌شود اجتناب شود و همراهی و همدلی بیشتری با همسران داشته باشند.

همچنین زنان هم بدانند که آستانه تحریک‌پذیری مردان به خاطر ویژگی‌های خاصشان بسیار بالاست، از این‌رو با درک موقعیت آنها از جر و بحث‌های بی‌فایده دوری کنند و آرامش محل زندگی را به هم نزنند. پیامبر اکرم[ؐ] درباره صفات بدترین زنان آمده است: «بدترین زنان، زنی است که نزد خویشان و بستگان، خفیف و خوار باشد، ولی نزد شوهر خود مباحثات کند... در گفتار و رفتار زشت و بی‌پروا باشد (طبرسی، ۱۳۷۰، ص ۲۵۶). خضوع و خشوع در برابر همسر و گردن‌کشی نکردن از جمله توصیه‌های پیشواپان دینی به زنان است؛ چراکه این رفتارها خشم مردان را برمی‌انگیزد و در صورت تداومشان از سوی زنان، منجر به اعمال رفتار خشونت‌آمیز از سوی مردان می‌شود. پیامبر اکرم[ؐ] فرموده‌اند: «اگر زنی شوهرش را اذیت کند، خداوند نمازش را نمی‌پذیرد و کارهای خوب او را قبول نمی‌کند تا اینکه شوهرش از او راضی شود». سپس حضرت فرمود: هر مردی که زن خود را اذیت نماید، دارای این عذاب خواهد بود (حر عاملی، بی‌تا، ج ۱۴، ص ۱۱۶). مخالف طبع و ویژگی شوهر رفتار کردن یکی از مصاديق اذیت کردن وی است، به‌گونه‌های که به‌جای آماده کردن فضای منزل به عنوان کانون آرامش با بهانه‌های واهی آنجا را به محل تشنجه تبدیل کرده، مقدمات بروز خشونت را توسط مرد فراهم آورد. علاوه بر این، خود زن و مرد با توجه و آگاهی از ویژگی‌های خاص خود و با یادگیری مهارت‌های کنترل خشم، باید

و ارتقا سطح اخلاقی افراد به کاهش تعارض‌ها و تنش‌ها به منزله عوامل و زمینه‌ها خشونت، یاری می‌رسانند.

الف. تقویت حلم و بردباری

یکی از راهکارهای مدیریت خشونت تقویت حلم است. حلم همان صیر همراه با عقلانیت است. به این معنا که انسان باید همواره در زندگی عقل را حاکم بر رفتار و کردار خود کند تا این‌گونه در هر کاری، بهویژه در وضعیت بحرانی خشونت بتواند خود را مهار و مدیریت نماید. زندگی چند نفر انسان در کنار هم با وجود اختلافات فراوان هم از نظر جسمی و هم از نظر روحی - روانی ممکن است با تضاد و تعارض همراه باشد که اگر هر کدام نخواهد عاقلانه مدیریت کند، منجر به خشونت می‌شود. امیرالمؤمنین علیؑ می‌فرماید: «بردباری، آتش خشم را فرو می‌نشاند و تندی، آن را شعله‌ورتر می‌کند» (تمیمی آمدی، ۱۴۱۰، ج. ۲، ص. ۱۲۳، ح. ۲۰۶۳).

با تقویت این صفت اخلاقی در وجود خود می‌توان هم شیرینی زندگی خانوادگی را چشید و هم صبوری در تعامل با افراد بیرون از خانه را آموخت؛ چراکه خانواده محیطی است برای تمرین و تقویت فضایل اخلاقی.

ب. بخشش و گذشت

خشونت جز در افرادی که مشکلات حاد روانی دارند، خودبه‌خود و بدون علت به وجود نمی‌آید، پس در حالت طبیعی حتماً کسی یا چیزی خشم انسان را برمی‌انگزد. اگر این خشونت به خاطر خدا و پایمال شدن حق او باشد، دیگر حقی برای انسان نمی‌ماند و اجازه‌ای برای عفو و گذشت نیست، ولی در صورتی که خشم به خاطر خود انسان باشد، بخشش و گذشت در صدر همه تصمیم‌ها و اقدام‌ها قرار می‌گیرد. خداوند متعال چنین بخششی را از اوصاف شایسته مؤمنان می‌داند و می‌فرماید: «همان کسانی که از گاهان بزرگ و اعمال رشت اجتناب می‌ورزند و هنگامی که خشمگین شوند، عفو می‌کنند» (شوری: ۳۷). پیامبر اکرم ﷺ نیز در خصوص تأثیر بخشش بر کاهش

خشونت می‌فرمایند: «هر گاه خشمی برای شما پیش آمد، با عفو و گذشت آن را از خود دور کنید؛ زیرا در روز رستاخیز آوازدهنده‌ای صدا می‌زند: هر که به گردن خدا مزدی دارد، برخیزد و کسی جز بخشایندگان برخیزند. آیا نشنیده‌اید که خداوند متعال می‌فرماید:

خشتنگی است. عامل خستگی ممکن است به علل و عوامل مختلفی بستگی داشته باشد. سختی شرایط کار در خارج از خانواده و زیادی و فرایند ناتمام کارها در خانواده، گاه زمینه‌ساز بروز اختلاف و ظهور خشونت است. از این‌رو تقسیم عادلانه کارها و وظایف در خانواده، بار سنگین کارها را از دوش یک نفر برداشته و از خستگی ناشی از فشار کار و درنهایت از بروز اختلاف و خشونت جلوگیری می‌کند. همکاری فرزندان در انجام کارهای خانه حس مسؤولیت‌پذیری و نظم و ترتیب را در آنها تقویت می‌کند. همه اعضای خانواده بدانند که باید نسبت به محل زندگی خود و اطرافشان احساس مسؤولیت کنند و هر قسمی از کارها را که می‌توانند بهتر انجام دهند. کارهای سنگین و بسیار دشوار وظایف مردان است؛ چراکه به دلیل خصوصیات جسمانی و توانایی‌شان بهتر می‌توانند از پس از آن کار برآیند، ولی زنان به دلیل شکنندگی بالا و کمتر بودن توانایی جسمانی‌شان از آن نوع کارها دوری می‌کنند و تمایل بیشتری به سمت کارهای ظریف آشپزی و خانه‌داری ... دارند. امام صادق علیؑ درباره تقسیم کار میان امام علیؑ و حضرت زهراؓ فرمودند: «علیؑ برای منزل هیزم می‌آورد، آب تهیه می‌کرد، منزل را جارو می‌کرد، در پاک کردن عدس کمک می‌کرد. فاطمهؑ هم گندم و جو آرد می‌کرد، خمیر درست می‌نمود و نان می‌پخت» (مجلسی، ۱۴۰۳، ج. ۴۳، ص. ۱۵۱، ح. ۷). نکته مهم این حدیث، همکاری کردن در کارها بین اعضای خانواده است که نشانگر آن است که نباید کارهای روزمره زندگی را طبق یک قاعده کلی تقسیم کرد و تن به همکاری در منزل یا خارج از منزل نداد. این‌گونه علاوه بر آموزش همکاری به فرزندان به عنوان یک الگو باعث دلگرمی همسر نیز می‌شود و خستگی ناشی از کارهای زیاد از تن وی زدوده می‌شود و فرزندان هم یاد می‌گیرند تا هر کدامشان گوششای از کارهای روزمره را متناسب با علایقشان بر عهده بگیرند. این کار خستگی‌ای که منجر به عصبانیت می‌شود را از دوش یک نفر برمی‌دارد و زمینه اختلاف و تعارض و تنش در خانواده را کاهش می‌دهد.

۲-۹. تقویت صفات اخلاقی

انسان فطرتاً گرایش به سمت کمال دارد و برای رسیدن به کمال مطلق آفریده شده است. با توجه به اینکه کمال نهایی انسان وصول به مقام قرب الهی است، در نتیجه هر فعل و صفتی که انسان را در رسیدن به این مرتبه یاری کند فضیلت محسوب می‌شود. نیاز با رشد

الف. درمان بیماری‌ها

براساس پژوهش‌های صورت‌گرفته، بیماری‌های جسمانی و روانی یکی از سترهای بروز خشونت در زندگی خانوادگی هستند. افزوں بر اینکه به لحاظ آماری، بیماری مرد رابطه معناداری با شدت خشونت با زنان دارد (خانجانی و دیگران، ۱۳۸۸، ص ۷۷). ازین‌رو یکی از راهکارهای رفع خشونت، بطرف کردن بیماری‌هایی می‌باشد که بسترساز بروز خشونت هستند.

علت وجود رابطه بین بیماری و خشونت این است که درد و رنج ناشی از بیماری، فرد را کم‌حوصله و نابردبار می‌کند، به‌گونه‌ای که او به سرعت خشمگین شده و گاه افراد خانواده را مورد خشونت قرار می‌دهند. در قرآن نیز دلالت‌هایی از این رابطه را می‌توان مشاهده کرد. مثلاً در داستان حضرت ایوب^{*} که به‌شدت از بیماری رنج می‌برد، ناماکیات بسیاری از مردم دیده بود، از رنج و آزار و اذیت مردم به ستوه آمده بود و به صحراء پناه برده بود. وقتی همسرش سخن شیطان را برای او نقل کرد، به‌شدت به خشم آمد و همسرش را به خشونت جسمی تهدید کرد (فخررازی، ۱۴۲۰ق، ج ۲۶، ص ۲۱۲) و پس از بهبودی به عهد خویش وفادار ماند و همسر خویش را تازیانه زد: «وَأَخْذُ بِيَدِكَ ضِغْنَّا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ» (ص: ۴۴). بنابراین برای جلوگیری از خشونت در خانواده لازم است که بیماری‌های جسمی و روحی‌ای را که طاقت و تحمل فرد را کم کرده و آستانه تحمل او را پایین آورده و با کوچک‌ترین تنفسی خشمگین شده و اعمال خشونت‌آمیز انجام می‌دهد، درمان کند.

ب. تتعديل طبع

طبع بدنی انسان در شکل‌دهی به رفتار انسان تأثیرگذار است. ابن‌مسکویه یکی از عوامل مؤثر بر اخلاق انسان را مزاج و طبع برسرمده و بخشی از اخلاق را ناشی از مزاج ذاتی و طبیعی انسان می‌داند. مانند انسانی که کوچک‌ترین چیزی او را عصبانی می‌کند و با کوچک‌ترین علتی برانگیخته می‌شود. قسم دوم به‌سبب عادت و تمرین می‌باشد (ابن‌مسکویه، ۱۳۸۵، ص ۵۱).

در روایات همواره از طبع صفرا (گرم و خشک) به عنوان عامل خشم نام برده شده است (موسی و دیگران، ۱۳۹۷، ص ۱۲۴). گاهی مزاج افراد فطرتاً صفرا است که بیش از دیگران عصبانی

«پس، هر که بینشد و آشتی ورزد، مزدش با خداست» (دلیمی، ۱۴۰۸ق، ص ۳۳۷). علت جایگاه پراهمیت عفو گذشت در روایات از دو جهت قابل تحلیل است: نخست مطلوبیت ذاتی گذشت از خطاهای دیگران و هم از آن جهت که مانع بروز خشونتهاست احتمالی است.

ج. با صدای آرام صحبت کردن

محیط خانواده بهترین محل رشد کلامی و ابراز وجود با گفتار است. روابط کلامی، در خانه آنقدر برای زن و فرزندان اهمیت دارد که برای مرد این‌گونه نیست و مرد در روابط به صرف حضور بیشتر توجه دارد. تعالیم اسلام درباره چگونگی گفتار با همسر توصیه‌هایی دارد: از جمله اینکه گفت‌وگوی اعضای خانواده باید با یکدیگر محترمانه باشد و آهنگ صدا به صورت ملایم باشد (سالاری‌فر، ۱۳۸۸، ص ۷۹). برخی از افراد در لحظاتی که خشمگین هستند، آگاهانه یا ناگاهانه با صدای بلند صحبت می‌کنند، این مسئله نه تنها کمکی به حل مشکل نمی‌کند، بلکه وضعیت را از آنچه هست، بدتر ساخته، طرف مقابل را تحریک می‌کند، تا بیشتر علیه او جهله بگیرد. از طرف دیگر، با صدای بلند و نایهنجار حرف زدن، احساسات منفی را در طرف مقابل پرورش داده و ناخودآگاه شنوازی او را نسبت به حرفلهای فرد عصبانی کاهش می‌دهد و بی محبتی و دلسوزی را افزایش می‌دهد و به‌این ترتیب، فضای دوستانه بین اعضا از بین می‌رود (کربلایی علیگل، ۱۳۹۸، ص ۱۵۱). پیامبر اکرم^{صل} در این زمینه می‌فرماید: خداوند مردانی را که فریاد می‌زنند، دوست ندارد و صدای ملایم را دوست دارد (متقی هندی، ۱۴۰۹ق، ج ۲، ص ۵۶۹).

پرخاشگری و بلند صحبت کردن زوجین و بروز رفتارهای خشونت‌آمیز فضای محبت‌آمیز خانواده را تبدیل به فضای متنفس کرده و محبت و رفاقت را از بین می‌برد. توصیه به معاشرت به معروف و اخلاق نیک درواقع محکم کردن پیوند عاطفی بین زوجین و در نتیجه استحکام پایه‌های زندگی را به دنبال دارد و به دنبال آن عواملی که باعث ایجاد خشونت بین زوجین می‌شود، از بین می‌برد.

۲-۱۰. مهار محركها

یکی از راهکارهایی که می‌تواند انسان را در کنترل غضب و خشم (که رفتار خشونت‌آمیز به دنبال دارد) کمک نماید، این است که عواملی را که باعث غضبناک شدن وی شده است از بین ببرد.

کشمکش و مویز نیز در روایات مورد توجه قرار گرفته است. پیامبر اکرم می‌فرماید: «چه نیکو خوراکی است کشمکش، اعصاب را تقویت می‌بخشد و ضعفهای جسمانی را برطرف می‌سازد و خشم را خاموش می‌کند» (مفید، ۱۴۱۶ق، ص ۱۲۴). از دیگر خوراکی‌هایی که مصرف آن توصیه شده است گوشت بذرچین است. پیامبر اکرم می‌فرماید: «هر کس می‌خواهد خشمش کاهش یابد، گوشت بذرچین بخورد» (حر عاملی، بی‌تا، ج ۲۵، ص ۵۰). در فرهنگ اسلامی، پیشوایان دینی پزشکان جسم و روح هستند که این مسئله را مورد توجه قرار داده‌اند.

نتیجه‌گیری

در این نوشتار علل فردی خشونت خانوادگی و نیز راهکارهای مقابله با آن از منظر آموزه‌های دینی مورد بحث و بررسی قرار گرفت. یافته‌ها نشان‌گر آن بود که در آموزه‌های دینی اموری همچون تفاوت‌های جسمانی بین زن و مرد، بداخلانی، حسادت، تکبر، بدینی و تغذیه ناپاک، به مثابه عوامل فردی خشونت و نیز خشونت مورد توجه قرار گرفته است.

راهکارهای مقابله با خشونت خانوادگی در سطح فردی از منظر آموزه‌های دینی، عبارت‌اند از: سکوت، تغییر در وضعیت جسمانی، وضو گرفتن و لزوم یاد خدا، توجه به آثار خشونت، شناخت ویژگی‌های متفاوت زن و مرد، تقویت صفات اخلاقی مثل بردباری و گذشت، فریاد نکشیدن، مهار حرکت‌ها، اصلاح تغذیه. با توجه به یافته‌های پژوهش به نظر می‌رسد بخشی از تنش‌ها و اختلافاتی که منجر به خشونت در خانواده می‌شود ناشی از ویژگی‌های شخصیتی افراد است. شخصیت انسان راهنمای کشن انسان است. هر انسانی براساس شخصیتی که دارد به کنش دست می‌زند. از سویی، شخصیت واقعیتی است که در طول حیات انسان و در اثر مواجهه او با تجربه‌های تلخ و شیرین زندگی شکل می‌گیرد. ازین‌رو آگاهی، توجه و اهتمام خانواده به تربیت و رشد شخصیت فرزندان و ساخت شخصیت سالم می‌تواند تا حد زیادی از خشونت خانگی جلوگیری کند. همه کسانی که امروز به مثابه زن و شوهر و یا والدین و فرزندان در تعامل با یکدیگر هستند، پیش از این، مرحله‌ای از حیات خویش را به مثابه فرزند تحت تأثیر برنامه‌های تربیتی پدر و مادر پشت سر گذاشته‌اند. اگر جامعه ما خواستار کاهش

می‌شوند و سریع واکنش نشان دادن جزء ویژگی‌های آنان است، هرگاه طبع انسان تعديل شد؛ یعنی اوضاع گرمی، سردی، تری و خشکی بدنش معتدل گردید، در رفتار او تغییراتی ایجاد می‌شود. هرچه سر و مغز انسان گرم‌تر باشد، اصطلاحاً صفرایی است و کنترل خشم او سخت‌تر است، برای بهبود این موضوع، باید تغذیه‌ای خلاف طبع گرم داشته باشد و به دنبال غذاهایی باشد که این گرمی را تعديل کند. در رابطه با درمان مزاج امام صادق می‌فرماید: «بیماری گرم را با سرد و بیماری سرد را با گرم و بیماری مرتبط را با خشک و بیماری خشک را با مرتبط درمان کنید» (صدق، ۱۳۷۷، ج ۲، ص ۵۲). برای درمان طبع صفرایی (گرم و خشک) می‌توان خوراکی‌هایی مانند کاهو، عسل، غلات، سبزی خرفه، آلو و میوه‌های تازه و... مصرف نمود. در طب اسلامی از راه متعادل نمودن طبع می‌توان خشم و غصب را کنترل نمود و آن را مهار کرد. بنابراین، نباید همه رفتارهای پرخاشگری و خشونت را مربوط به مسائل روحی دانست، بلکه برای برطرف کردن خشونت، ابتدا باید به دنبال علت خشم رفت؛ چراکه ممکن است علت آن جسمی باشد و برای رفع آن تلاش کرد (موسوی و دیگران، ۱۳۹۷، ص ۱۲۴).

۱۱-۲. اصلاح تغذیه

در طب اسلامی و طب سنتی، خشم و غصب انسان در صورتی به روح مربوط می‌شود که عوامل و زمینه‌های جسمی آن نیز کاملاً سالم باشند. در این صورت باید رفتار اصلاح شود و در غیر این صورت، انسان باید تغذیه خود را اصلاح نماید؛ چراکه این عامل، می‌تواند نقش مؤثری بر زودخشمنگین شدن وی، داشته باشد. رفتارهای انسان بدون شک به مسئله تغذیه مرتبط می‌شود. برای مثال، مال حرام تغییراتی در خلق و خوی انسان می‌دهد، مانند بسیاری از مواد غذایی که موجب تقویت قوای خشم و برخی دیگر موجب نرم‌خوبی و توانمندی انسان در کنترل خشم می‌شود. در آموزه‌های دینی نمونه‌هایی از مواد غذایی در کاستن خشم و پرخاشگری مورد اهمیت دانسته شده است (موسوی و دیگران، ۱۳۹۷، ص ۱۲۴). از جمله این خوراکی‌ها زیتون می‌باشد که در این رابطه با این مواد غذایی امام رضا می‌فرماید: «زیتون غذای خوبی است... اعصاب را محکم می‌سازد و خشم و غصب را فرو می‌نشاند» (طبرسی، ۱۳۷۰، ج ۱، ص ۳۱۵). همچنین این رابطه در مصرف

فخررازی، محمد بن عمر (۱۴۲۰ق). *التفسیر الكبير*. بیروت: دار احیاء التراث العربي.

فصیحی، حسین و دیگران (۱۳۹۴ق). تأثیر تغذیه بر اخلاق با توجه به اثر مقابل نفس و بدن بر مبنای قرآن و روایات اهل بیت. *اسلام و سلامت*, ۳، ۴۵-۷۶.

قرائتی، محسن (۱۳۷۴ق). *تفسیر نور*. قم: مؤسسه در راه حق.

قبripور، معصومه و شریفی، طاهره (۱۳۹۷ق). راهکارهای مقابله با خشونت علیه زنان در خانواده با تکیه بر آیات و روایات. *احسن الحدیث*, ۶، ۱۰۵-۱۳۳.

کربلایی علیگل، مریم (۱۳۹۸ق). کنترل خشم در خانواده. ج ۵، اصفهان: حدیث راه عشق.

کلینی، محمدين یعقوب (۱۴۳۰ق). *الكافی*. قم: دارالحدیث.

متقی هندی، حسام الدین (۱۴۰۹ق). *كتنز العمال فی سنن الأقوال و الأفعال*. بیروت: مؤسسه الرساله.

مجلسی، محمدباقر (۱۴۰۳ق). *بحار الانوار*. ج ۳، بیروت: دار احیاء التراث العربي.

محدث نوری، میرزا حسین (۱۴۰۸ق). *مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل*. بیروت: مؤسسه آل البيت.

محمدی ری شهری، محمد (۱۳۷۵ق). *میزان الحكمه*. قم: دارالحدیث.

مفید، محمدين محمد بن نعمان (۱۴۱۶ق). *الاختصاص*. تحقیق علی اکبر غفاری. قم: جامعه مدرسین.

مکارم شیرازی، ناصر و دیگران (۱۳۷۴ق). *تفسیر نمونه*. تهران: دارالکتب الاسلامیه.

موسوی، سیدمحمد و دیگران (۱۳۹۷ق). *مهارت‌های رفتاری کنترل خشم با رویکرد منابع دینی*. روانشناسی تربیتی، ۳۵-۱۱۷، ۱۱۳-۱۳۳.

ناصف، منصور (بی‌تا). *الناج الجامع للاصول فی احادیث الرسول*. بیروت: دارالجیل. نراقی، محمد Mehdi (بی‌تا). *جامع السعادات*. نجف: دارالنعمان.

خشونت خانگی است، خانواده‌ها باید در ساخت شخصیت سالم فرزندان همت گمارند. نه تنها خانواده، بلکه نظام آموزشی نیز در تربیت افراد و پرورش شخصیت سالم پدران و مادران آینده نقشی بسیار تأثیرگذار دارد.

منابع

ابن حنبل، احمد بن محمد (۱۴۲۱ق). *مسند الامام احمد بن حنبل*. بیروت: مؤسسه الرساله.

ابن مسکویه، احمد بن محمد (۱۳۸۵ق). *تهذیب الاخلاق و تطهیر الاعراق*. قم: طلیعه نور.

بستان، حسین و دهقان‌نژاد، رضا (۱۳۹۶ق). نگاهی مجدد به خشونت علیه زنان از منظر قرآن. *پژوهشنامه معارف قرآنی*, ۲۸، ۷۷-۱۰۰.

بستان، حسین (۱۳۸۳ق). *اسلام و جامعه‌شناسی خانواده*. قم: پژوهشکده حوزه و دانشگاه.

پاک‌نژاد، رضا (۱۳۶۱ق). *اولین دانشگاه و آخرين پيامبر*. يزد: بنیاد فرهنگی شهید پاک‌نژاد.

تمیمی آمدی، عبدالواحد بن محمد (۱۴۱۰ق). *غیر الحكم و درر الكلم*. قم: دارالکتاب الاسلامی.

حر عاملی، محمد بن حسن (بی‌تا). *وسائل الشیعه*. تحقیق عبدالرحیم ربانی شیرازی. بیروت: دار احیاء التراث العربي.

خانجانی، زینب و دیگران (۱۳۸۸ق). عوامل مرتبط با شدت خشونت خانگی علیه زنان مراجعة‌کننده به پژوهشی قانونی تبریز (تحلیلی بر نقش عوامل بیماری شناختی و جمعیت‌شناختی)، زن و مطالعات خانواده, ۶(۲)، ۵۶-۸۴.

دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۳ق). *لغتنامه دهخدا*. تهران: دانشگاه تهران.

دیلمی، حسن بن ابی‌الحسن (۱۴۰۸ق). *اعلام الدین فی صفات المؤمنین*. قم: مؤسسه آل البيت لاحیاء التراث.

رحماندوست، منصوره (۱۳۹۷ق). *شناخ تفاوت‌های زن و مرد جهت بهبود زندگی مشترک*. تهران: نیستان.

سالاری فر، محمدرضا (۱۳۸۸ق). *تبیین علل و زمینه‌های خشونت خانگی*. مطالعات اسلام و روان‌شناسی, ۳(۴)، ۷-۴۱.

سالاری فر، محمدرضا و تبیک، محمدتقی (۱۳۸۹ق). *مقابله با خشونت خانگی علیه زنان*. قم: مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه خواهان.

صدقوق، محمد بن علی (۱۳۷۷ق). *الخصال*. ج ۷، تهران: کتابچی.

صدیق سروستانی، رحمت‌الله (۱۳۸۶ق). *آسیب‌های اجتماعی (جامعه‌شناسی انحرافات اجتماعی)*. تهران: سمت.

طباطبایی، سیدمحمدحسین (۱۴۱۷ق). *المیزان فی تفسیر القرآن*. ج ۲، پنجهم، قم: جامعه مدرسین.

طبرسی، حسن بن فضل (۱۳۷۰ق). *مکارم الاخلاق*. ج ۴، چهارم، قم: شریف الرضی.

— (۱۳۷۲ق). *مجمع‌البيان فی تفسیر القرآن*. ج ۳، تهران: ناصر خسرو.